

Thinget enstemmig med 54 Stemmer Samtykke til, at Ordet paa ny gaves det nævnte Medlem.

N. Jensen (Skanderborg Amts 2den Valgkreds): Jeg skal fatte mig ganske kort. Naar jeg sagde til det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Nisjær): „ikke ved Evang“, da tænkte jeg paa den Begejstringens Aand, som jeg vilde have til at afsæde en Selvøvelse frit og uden Paalæg af nogen Evang. Det var dette, jeg kaldte en Støtte for Befolkningen, og jeg tror, at det ærede Medlem kunde have forstaaet mig, dersom han havde erindret, hvad jeg tidligere havde udtalt. Dette skal være nok til det ærede Medlem. Dernæst var der det ærede Medlem for Viborg Amts 4de Valgkreds (Kjær), som fordrede Oplysninger af mig og sagde, at, naar jeg vilde fremsætte de Forslag, han i sin Tid havde stillet op, saa skulde det glæde ham, og han skulde stemme for dem. Jeg skal i den Anledning bemærke, at dette slet ikke har været min Hensigt med at citere det ærede Medlems Forslag; men jeg har kun benyttet dem som Bevis for Rigtigheden af min Paastand om, at det ærede Medlem har et andet Synspunkt nu i 1874 end det, han havde i 1867, og deri maa det ærede Medlem give mig Ret. (Kjær: Nei!)

Tvermøes: Det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Bojsen) begyndte sit første Foredrag i denne Sag med at sige, at jeg havde givet den Høvedelse, jeg rettede til Thinget imod Slutningen af mit Foredrag, en feil Adresse. Mine Ord vare en Høvedelse til det høie Thing, og speciel til dette Things Flerthald. Jeg veed ikke, hvilken anden Adresse jeg skal vælge, naar jeg staar her i Thinget og agter at tale til dette, og naar jeg retter mit Ønske speciel til det ærede Flerthald, saa synes det mig heller ikke, at det kan forundre, da det er Flerthallet, der skal sætte Ønsket igjennem, og det sandelig ikke nytter, at jeg har det ærede Mindretal med mig, naar det ærede Flerthald ikke vil gaa med. Men jeg er dog blevet noget ængstelig for, at det var galt, jeg havde gjort, efter den Belæring, jeg fik af min høitærede Ven for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Thomsen); thi han sagde mig jo temmelig tydeligt, at det var en rent forfærdig Bet, jeg var slaaet ind paa. Naar man vilde bevæge sine politiske Modstandere, skulde man ikke gjøre det saaledes, men man skulde søge at vinde dem. Det var mig rigtignok noget forunderligt bag efter at høre det ærede Medlem rette en meget alvorlig Bebreidelse til det ærede Flerthald for den Sorgløshed, hvormed det betragtede denne Sag. Jeg er ganske vist ingen sin Politiker, det indrømmer jeg; jeg er mere Soldat og siger min Mening rent ud; men jeg giver for Resten med stor Glæde Thinget Valget imellem, om det vil følge den samme Retning efter det ærede Medlems eller efter min Op-

fordring; jeg skal med Fornøjelse slutte mig til hans Triumftog. — Fædrelandsfjærligheden vilde jeg, sagde det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds, have maalt med Krigens Men. Nei, det var affkurat det Modfatte. Dersom jeg vilde have maalt Fædrelandsfjærligheden med Krigens Men, vilde min Opfordring have været overflødig; thi jeg tror, at det ærede Flerthald i saa Henseende har vist en uafslædig Fædrelandsfjærlighed, thi vi have jo i Læng Tid ligget i stærk Krig med hinanden. Nei, det var netop med Fædrens Men, jeg vilde have maalt Fædrelandsfjærligheden; jeg vilde netop foreslaa baade Mindretallet og det ærede Flerthald, om vi ikke i denne Sag skulde nedlægge de politiske Vaaben, som vi ellers bruge saa skarpt over for hinanden. Naar fremdeles det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds har forlangt, at der skulde foreligge en Forsvarsplan, for at man kunde tage det hele Spørgsmaal under Overveelse paa een Gang, saa kan jeg saa meget mere dele disse Ønsker, som jeg ved en tidligere Leilighed — jeg tror, at det var første Gang, jeg havde Ordet i dette Thing — udtalte affkurat det samme Ønske. Jeg tror imidlertid, at det vilde være høist ubilligt — og jeg har heller ikke endnu hørt Nogen gjøre det — at bebreide den høitærede Krigsminister, at han endnu ikke har forelagt en saadan Plan. Det Arbejde, der foreligger i den korte Tid, den ærede Krigsminister har været ved Roret, vidner allerede om, at der er arbejdet ikke saa ganske ubetydeligt, og Oplyselsen af det Ønske, som den høitærede Krigsminister har givet, vil vel inden kort Tid lade Thinget kunne overse de Planer, som i saa Henseende paataentes. Jeg skal derfor heller ikke her komme nærmere ind paa dette Omraabe. Men jeg skal dog sige saameget, at blandt de Yttringer, som overhovedet ere komne til Orde her i denne Retning, kan jeg nærmest slutte mig til dem, vi hørte fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds. Det er min Overbevisning, at det er for Sjællands Beskommende paa Landgangspunktet, at det egentlige Forsvar skal søges lagt, men saa ophører ogsaa vor Enighed. Jeg er overbevist om, at det ærede Medlem ved nærmere Overveelse vil indse, at netop denne Omstændighed, at man fordrer og ønsker Forsvarets Lyngdepunkt henlagt der, hvor der er Udset til, at Forholdene kunne stille sig helbigst for os, samtidig betinger, at Hæren frigøres for al Frygt for, at Hovedstaden skal falde ved Overrumpling, og denne Frygt er uundgaelig, saalænge den ikke er befæstet saaledes, at den, foruden at tjene som den nødvendige Reduite for Forsvarsstyrken, tillige kan forsvares mod Overrumplingsforsøg ved en forholdsvis ringe Styrke. Desuden vil det ærede Medlem ganske sikkert ogsaa indrømme, at Hærens Operationer i det Tilfælde, at det første Landgangsforøg ikke afflaas, eller Kampen under de givne Forhold maatte kan optages under gunstigere Omstændigheder paa et andet